

# ZPRÁVY A OHLASY

*Měsíčník novoměstského sboru*

*Listopad-  
Prosinec  
2020*



*Ročník XIX.*

## **Bohoslužby od 6. prosince 2020 v Novém Městě na Moravě**

Staršovstvo souhlasilo s obnovením pořádání bohoslužeb v Novém Městě na Moravě od 6. prosince 2020. Účast na bohoslužbách však bude limitována vždy aktuálně platnými nařízeními vlády, podle systému PES. **Zúčastnit se tak budou moci pouze ti, kteří se zaregistrují vždy do pátku do 15:00 hodin u sestry Marty Dvořákové na tel. 723 055 349, která bude hlídat maximální možný počet účastníků. Do 12.12. 2020 je nyní možná účast pouze 20 osob v rámci 4. stupně PES.**

Současně s tím budeme i nadále přenášet bohoslužby on-line. Odkaz najdete na internetových stránkách sboru nebo si na sociální síti Youtube najdete kanál – Evangelíci NMNM.

Staršovstvo chce tímto krokem umožnit účast na bohoslužbách především těm, kteří nemají možnost sledovat bohoslužby přes internet. Prosíme vás tedy o schovívavost a trpělivost. Kvůli limitům počtu osob nebudeme schopni najednou uspokojit všechny zájemce o osobní účast na bohoslužbách. Nařízení se mohou jak rozvolňovat, tak naopak zpřísnovat. Proto sledujte i nadále internetové stránky našeho sboru, kde průběžně aktualizujeme informace. <http://nove-mesto-na-morave.evangnet.cz>

Případně volejte bratra faráře Ondřeje Rumla (tel.: 776 309 199) nebo kurátora sboru Petra Hladíka (tel.: 602 73 793).

Stále nejasno však máme ohledně programu o letošních Vánocích. I při plánování vánočního programu budeme vycházet z platných omezení. Bližší informace podáme ve Vánočním dopise, který letos vydáme až ve druhé polovině prosince.

Těšíme se na setkání s vámi.

## Zprávy z kostela, modlitebny, fary, sborového domu a okolí

Děkuji ještě jednou všem, kdo se podíleli na nahrávání bohoslužeb – zvláště Danovi Šimkovi, který zajišťoval techniku a pak i střih i zpřístupnění záznamu na internetu (sbor má nově Facebook a YouTube kanál). A taky dalším, kdo se účastnili - varhaníkům, předčitatelům, zpěvákům a zpěvačkám. Bohoslužby jsme točili předem, Dan Šimek je sestříhal a upravil k nedělnímu zveřejnění. Na jaře nebyla jiná možnost – v kostele nebylo internetové připojení. To nabídl na začátku druhé vlny epidemie městský úřad Nového Města na Moravě a na přelomu října a listopadu byl náš kostel připojen k internetové síti. Předtáčení však mělo a má své výhody – do záznamu se dají zařadit fotky (krásné Vojty Zikmunda) kostela i jeho okolí, dají se snáz přidat texty písní. V kostele je však už skoro všechno připraveno na to, abychom mohli přenášet z bohoslužeb přenos těm, kdo se do kostela nedostanou; takoví v našem sboru jsou a jsou zřetelně také další, kteří se k nám do kostela rádi podívají (soudě podle ohlasů, které přicházejí).

Díky patří také třem učitelkám nedělních škol (a jejich blízkým), které chystaly a natáčely video nedělní školy. Byly pestré a moc podařené!

Hospodáři se také radili o řešení stupínku pod stolem Páně – ten by měl být zachován (kvůli viditelnosti), zároveň by ale měl být zmenšen tak, aby se dalo se stole Páně ve výjimečných situacích pohnout. Řešení je na cestě a nemělo by mnoho změnit na současném stavu.

Došlo také k pokácení zbytku borovice u fary, díky Petru Teplému! A Danu Gregorovi a Deboře Rumlové, kteří uklízeli. Byla také takřka dokončena kůlna v parku kostela – především díky bratřím Slonkovým, zvláště Milanovi, a také Danielu Gregorovi, který dokončil mnohé drobné práce.

Bylo postaveno nové kompostišťe – díky otci (Václavovi) i synu (Šimonovi) Peňázovým, taky Ruml se u toho vyskytl a Vojta Zikmund. V zásadě bylo sebráno listí – díky traktůrku, Deboře Rumlové a Václavovi Peňázovi! I pomocníkům – Tadeáši Peňázovi a jeho kamarádovi. Přesto ještě nějaké drobné nedodělky čekají na případné brigádníky (zn. nářadí je dost).

V Blažkově byly opraveny zadní dveře do modlitebny, jak už jsme si mohli v září všimnout a nestihlo se poděkovat.

Byl také dokončen plot a vchodová vrátka u parku z ulice Křenkové – děkujeme bratřím Liboru Královi, Ivoši Fialovi a Vilémovi Pařilovi.

Chystá se také rekonstrukce bytu ve sborovém domě v Bystřici, jednání pokročila především díky bratru Fialovi.

To je vše, co se k faráři doneslo či co na vlastní oči viděl - ohledně sborových nemovitostí a majetků...

## **Salár, na účet či hotově?**

Financování provozu našeho sboru je z podstatné části závislé na příjmech z výběru saláru. Platba tohoto příspěvku bude již brzy jedním z klíčových zdrojů našeho dalšího fungování. V posledních letech roste počet členů, kteří si platbu příspěvku na provoz sboru rozložili do pravidelných měsíčních plateb trvalým příkazem z bankovního účtu. Tyto platby se ukazují pro naše příjmy jako velmi důležité. Menší měsíční částky nakonec v součtu dají větší příjem než jednorázová platba. Chtěli bychom vás proto vyzvat k tomu, abyste zvážili možnost platit pravidelně každý měsíc salár převodem z účtu. Zde je stručná statistika za rok 2019, kde jsou jednotlivé způsoby zprůměrovány na měsíční platbu:

Novoměstský sbor má 951 členů

Salár zaplatilo 650 členů

V roce 2019 byl celkový salár 689.955,- Kč

Z toho přes účet nebo přímo na pokladně sboru se jednalo o částku 507.045,-Kč.

Tuto částku, tedy téměř tři čtvrtiny příjmů, zaplatilo 158 členů.

- 87 pravidelnou měsíční platbu na účet – průměrná měsíční platba je 250 Kč

- 41 jednorázovým převodem na účet – průměrná měsíční platba je 211,- Kč

- 30 jednorázovou platbou na pokladně sboru – průměrná měsíční platba je 137,- Kč

Zbývajících 440 členů zaplatilo při osobním výběru částku 182.910,- Kč což je v průměru 34,- Kč měsíčně.

Z těchto čísel je zřejmé, že pravidelná měsíční platba přes účet může mít své výhody v tom, že plátce pocitově nevydá tak vysokou částku, a pak také pro hospodaření sboru je tato platba očekávanější a dá se podle ní lépe plánovat rozpočet.

**Chtěli bychom vám tedy doporučit, abyste zvážili možnost platby saláru pravidelným měsíčním převodem na sborový účet s číslem 5500213339/0800. Jako variabilní symbol uveďte část svého rodného čísla po lomítko. Do poznámky můžete také uvést, že platíte například za více členů rodiny.**

Děkujeme, že na náš sbor myslíte.

*Petr Hladík, kurátor  
Ondřej Ruml, farář sboru*

## **Ohlédnutí za rokem 2020**

Blíží se konec roku 2020. Byl úplně jiný než ty předešlé, troufám si říct, že nikdo z nás něco podobného ještě nezažil. Nepříjemná epidemie a s ní spojená vládní nařízení a omezení. Obavy o zdraví a životy svých blízkých. Otazníky nad tím, jak budeme letos prožívat vánoční svátky. Budeme se moci sejít při bohoslužbách? Spoustu shromáždění se konat nemohla, a také jsme se osobně často nepotkávali. Přes všechna omezení jsme však zažili také krásné společné chvíle a myslím, že je dobré si je připomenout.

Hned v lednu jsme se sešli na kavárničce pro seniory a sestra Libuše Králová nám vyprávěla o své cestě po Maroku. V únoru jsme se sešli při vzpomínání sestry Milady Petrovičové na tatínka, účastníka 1. Světové války a zakladatele firmy „Speciální výroba nábytku v Novém Městě na Moravě pana Bohumila Dvořáka“. V září jsme si povídali s bratrem Vojtěchem Zikmundem na téma Kořeny. Byly to příjemně strávené chvíle, ale od té doby jsme se na kavárničce potkat nemohli.

Společně jsme prožili pěkné chvíle při sborové neděli v červnu. Tématem byla adopce na dálku, sbor má adoptované dvě děti s Bangladéše. Program začal ráno bohoslužbami a pokračoval hrami pro děti, povídáním a promítáním o adopci na dálku. Po společném obědě program pokračoval odpoledne zahradní slavností s kavárnou, recitálem Marka Peňáze a zakončili jsme jej dřevěným divadlem Honzy Hrubce. Prožili jsme pěkný den ve společenství.

Konfirmandi se v únoru podívali do Veselí na konfirmační víkend na téma „Sociální sítě“ a o prázdninách se mohli zúčastnit seniorátního vandru po vysočině. Navštívili Toulovcovy Maštale v Telecím Lukasovu lípu, Buchtův Kopec a Jimramov.

Po prázdninách se v našem sboru konalo seniorátní setkání učitelů nedělních škol.

Také v září se konal výlet do Blažkova s krásným programem a pestrým společenstvím. Děti a někteří dospělí absolvovali cestu pěšky. Pro děti si učitelé nedělní školy připravili program. Po cestě plnily úkoly a seznamovali se s biblickými příběhy. Také si zažili, jaké to asi bylo, když se naši předkové scházet nemohli a scházeli se tajně v lesích. Sešlo se nás v Blažkově asi 80, všechny generace. Sedělo se venku na lavičkách, Ivoš Fiala griloval výborné steaky. Sestry dovezli pečivo ke kávě a povídalo se. Program pokračoval v modlitebně pobožností, koncertem pěveckého sboru Naenie s vystoupením malých tanečnic a také četbou Vojtěcha Zikmunda z Blažkovského deníku. Myslím, že jsme zažívali radost z možnosti se takto sejít. Počasí nám přálo a den se velmi vydařil.

Také v rámci střední generace se konala setkání, zmíním návštěvu Šárky Končíkové o kurzu objevování křesťanství, přednášku Davida Louly o odkazu učitele národů a biskupa jednoty bratrské Jana Amose Komenského.

Ještě před zákazem shromažďování jsme mohli prožít, ač netradičně bez vysluhování Večeře Páně bohoslužby Díkčinění za úrodu.

A také jsme se sešli na divadelním představení Víti Marčíka Labyrint světa, který byl hojně navštíven a velmi se líbil.

Ač se nesmíme scházet na bohoslužbách, rámcově se pracovalo. V letošním roce se podařilo zrenovovat stůl Páně, který se díky obětavosti členů sboru podařilo téměř celý zaplatit z darů. Dostavěla se kůlna a dodělal se plot před farou.

Kvůli nemožnosti bohoslužeb nám město nabídlo a zdarma nainstalovalo internet až do kostela a věnovalo web kameru. Díky obětavosti několika členů sboru, kteří s technikou umí zacházet, smíme sledovat bohoslužby každou neděli alespoň přes internet. Internetové připojení a web kamera již sboru zůstane.

Přejeme si, aby tato zvláštní doba co nejdříve skončila a náš život se „vrátil“ do svých kolejí. O to více se budeme těšit na společná setkání a společně prožité chvíle.

Doufejme, brzy na shledanou.

*Martina Dvořáková*

## **Adventní promluvy při rozsvěcení stromu**

*Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. Netrapte se žádnou starostí, ale v*

*každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude strážit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.“* Filipským 4,4-7

Advent, to je příchod. V římské říši tak byl označován příchod či vjezd vítězného vojevůdce. Patřila k tomu sláva, zástupy lidí, radost z vítězství, ponížení poražených.

Jsme v jiné situaci. Čekáme na příchod... a jsme sami... a jako vítězové se asi necítíme... i do radosti se budeme muset asi trochu nutit.

Ale možná jsme právě v té situaci, kdy je Pán, ten, jehož příchod očekáváme, možná blíže než tehdy, kdy jsme nahoře, kdy slavíme vítězství...

On přišel, to se už stalo. Ne jako jiní, kteří přijít měli a nepřišli... A je blízko, byl blízko zvláště těm, kteří k radosti a vděčnosti mají spíše daleko. Ale právě tak se to stalo. A věřím, že se to stává – že i letos nalezneme důvody pro radost; že i letošní advent způsobí, že se třeba v omezené podobě budeme moci potkávat a budeme si toho o to víc považovat; že ten, jehož příchod očekáváme, nadlehčí trápení a povzbudí k vděčnosti. A bude stráží našich srdcí i myslí.

*Když jsme vstupovali do adventu minulý rok a jak na tomto, tak i na mnoha jiných místech se otevírali adventní trhy a rozsvěcovali vánoční stromky, nikdo z nás ani jen netušil, že letos bude začátek adventu úplně jiný. Neřeknu horší ani smutnější, prostě jiný než ten, na jaký jsme byli až doposud zvyklí.*

*Letošní advent se tak stává příležitostí. Příležitostí uvědomit si, jak moc pro nás znamená přátelství a jak velikou hodnotu má pro nás setkávání se s těmi, které máme rádi.*

*Advent totiž nemá být cíl sám o sobě, je to především čas přípravy a Vánoční svátky jsou jejich vyvrcholením. Není jen o setkávání s přáteli u punče a trdelníku, ale pro nás je to čas vnitřního usebrání, modlitby a poznávání sebe sama, svých priorit.*

*Letos budou v kostele svaté Kunhuty již od první adventní neděle vedle věnce umístěny jesličky. Ty jesličky však budou prázdné, aby nám připomněli prázdné místo v našem srdci, které zůstalo po těch, kteří nás v tomto roce opustili. Aby nám připomněli samotu, ke které byli a jsou mnozí především starší lidé letos odkázáni. Aby nám připomněli prázdnotu lidského srdce bez svého Stvořitele.*

*Tuto prázdnotu však Bůh touží o Vánocích zaplnit svou přítomností, a to se taky stane! Přejeme Vám, ať Bůh, který se o*

*Vánocích do těchto jesliček znovu narodí, naplní svým pokojem a svou radostí také vaše srdce a vaše rodiny!*

Adventní promluvy při rozsvěcení stromu na Vratislavově náměstí  
– Ondřej Ruml (první část), Miroslav Kulifaj (druhá)

## **Pokus o přímlovu:**

*Pane Bože, náš nebeský otče, chtěli bychom se přimlout za svět ochromený covidem, jako se Abrahám přimloul za Sodomu. Nejsme ale s tebou o samotě nad městem, my jsme v něm stejně jako Lot a jeho rodina.*

*Chtěli bychom se přimlout za modlářský lid, jako se Mojžíš přimloul na hoře zákona. Dával tam všanc své místo v celém příběhu. Jenže nás spíš svrbí jazyk jako Jonáše, kdy už se konečně ukáže proradnost Ninive. Spolu s Marií na svatbě v Káni vyslovujeme přítomnou nouzi. Děláme díru do stropu možného a spouštíme před tebe ochromenou společnost. Sami toneme, a tak křičíme spolu s Petrem: Pane, smiluj se. Krleš.*

*Petr Sláma, teolog & starozákoník*

## **Můj Komenský**

Dovolte pár osobních poznámek k Janu Amosi Komenskému. Seznámili jsme se někdy v (mém) mládí, kdy jsem od starších, především dědečka, faráře Jiřího Rumla, slýchal o tomhle Janovi (z řady evangelických Janů – Husa, Žižky až Palacha), útržky z jeho života a doby a taky úsloví, něco o tom, že život je příprava na smrt a že jednou se vláda věcí našich přece jen do našich rukou navrátí (venku panovala 80.léta minulého století).

Z dob mládežnických mi utkvělo vyprávění Jana Trusiny o Labyrintu světa a ráji srdce při druhém programu na společné mládeži meziříčských a třebíčských, pár útržků mi i z toho zůstalo - jak se dá dívat na svět růžovými brýlemi, a přece Poutník dokáže taky nahlédnout i pod ně a uvidět nahou pravdu tohoto světa. Tuto nejznámější knížku jubilanta jsem i sám v té době přečetl a viděl slavné představení Husy na provázku, ale abych se přiznal mnoho mi v paměti nezůstalo. Až po pár dalších letech jsem se dostal za Brandýs nad Orlicí, kde v ústraní Komenský právě Labyrint sepsal a bylo mi jasnější, že v té době – těsně po Bílé hoře a po ztrátě rodiny dalo dost práce nevidět vše černě.

Mezitím jsem se dostal také díky sborové družbě do Holandska a na poutní komeniologické místo v Naardenu. Opět musím vyznat, že mě to tehdy v telecích letech úplně nezasáhlo. I při studiu teologie byl Komenský trochu na okraji – z pohledu systematicků nebyl systematickým teologem, oči církevních historiků byly tehdy zase zaměřeny spíš buď na husitství či na světovou reformaci, nebo na toleranční církev a její další vývoj.

Až teprve díky letošnímu výročí a taky díky jarní (první) karanténě se mi poštěstilo přečíst několik knih o Komenského životě, a Jan Amos se pro mě stal o kus bližším. Počínaje jeho pedagogickou soustavou, kterou jsme pořád ještě neuvedli v praxi (ve školách ani v církvi a musím přiznat, že ani u nás doma) – s její celostností, praktičností, zábavností... Přes jeho spis o morové ráně, v němž bojoval s tehdejšími předsudky týkajícími se epidemií, až po jeho schopnost navzdory všem životním prohrám a ztrátám nic nevzdat.

Zajímavý se mi zdá taky jistý úpadek jeho věhlasu a pověsti na konci jeho života, i to, že Komenský skončil po smrti takřka zapomenut. Na tomto propadu se podepsala jeho ochota věřit proroctvím a kriticky bylo viděné také jeho vmlouvání se do přízně různým světským pánům (aby se ujali čela evangelických vojsk, které vládu českých zemí navrátí zase lidu evangelickému). Až teprve po desítkách let by objeven Komenského především pedagogický přínos světové úrovně a v nedávné době také bylo přijata jeho touha (u)věřit různým proroctvím jako organická součást jeho života a doufání.

Důležitou součástí jeho práce a služby byla také touha (a samozřejmě také činnost) o porozumění mezi jednotlivými proudy nejen evangelického křesťanství, ale také s katolíky a dokonce snaha – přivést k (evangelickému) křesťanství i Turky. Takové cíle si Komenský kladl a byl jich mocen, ač je jasné, že i toto je úkol, jehož uskutečnění je teprve před námi. Přesto mi však přijde jeho největší odkaz snad nejen pro mě – neustálá snaha o práci, o drobnou práci na výchově a vzdělávání sebe i druhých; a to nikoli nějak násilně a silou, ale – *omnia sponte fluant* – totiž v důrazu na výchovu, vzdělání - ve víře, lásce i naději.

**Stručný životopis JAK:** *Jan Amos Komenský se narodil 28. března 1592 v Nivnici (či Uherském Brodě). Byl to poslední biskup Jednoty bratrské a jeden z největších českých myslitelů, filosofů a spisovatelů. Během svého života si získal renomé především jako pedagog, resp. teoretik pedagogiky a autor mnoha spisů z tohoto oboru. Byl tvůrcem originální, filosoficky ukotvené pedagogické soustavy.*



Zabýval se všeobecnou teorií výchovy, didaktikou, vytvořil speciální metodiku výuky jazyků a sám sepisoval originální učebnice. Už za Komenského života si získaly mimořádnou oblibu jeho jazykové příručky *Janua linguarum reserata* (Dvěře jazyků otevřené, známé jako Brána jazyků otevřená) a *Orbis sensualium pictus* (Svět v obrazech). Komenský je považován za zakladatele moderní pedagogiky a vysloužil si přívlastek „Učitel národů“.

Pocházel z českobratrské rodiny a jeho otec z obce Komny (odtud Komenský). Při studiích v Německu si všímal rozmachu vědy jiných národů. Rozhodl se vytvořit českou národní vědu, aby i jeho vlast v tomto oboru pokročila. Jeho plány ale přerušila bělohorská bitva.

Roku 1616 byl v Žeravicích vysvěcen na kazatele a následně odešel do Fulneku, kde působil jako rektor tamější školy a jako kazatel jednoty bratrské. Ve Fulneku poznal i svou první ženu Magdalénu Vizovskou. Po porážce stavovského povstání byl nucen opustit Fulnek a skrývat se na různých místech v Čechách a na Moravě. Po roce ukrývání (roku 1622) mu během morové epidemie zemřela žena a jeho dvě děti, které zůstaly ve Fulneku. Pod vlivem událostí psal filosofické spisy *Truchlivý*, *Hlubina bezpečnosti* a *Labyrint světa a ráj srdce*. Roku 1628 musel odcestovat do polského Lešna. Toto město bylo azylem pro členy jednoty bratrské. Anglický parlament pozval Komenského do Anglie, aby zde vytvořil akademii věd, jejímž cílem mělo být šíření jednotného vzdělání a jednotného jazyka po celém světě.

Dalším místem, které Komenský navštívil, bylo Švédsko. Neopouštěla ho víra v to, že se vyhnanci jednou vrátí zpět do vlasti. V roce 1648 jeho víra v návrat emigrantů do Čech, vzala za své, když byl podepsán vestfálský mír, kterým byla zakončena třicetiletá válka. Zklamán Komenský se s národem rozloučil, ale nepřestával věřit v lepší příští a pro ně pracoval. V době Švédsko-polské války se ocitlo Lešno v plamenech a Komenský tím přišel o všechny svůj majetek a velkou část svých rukopisů. Největší ztrátou bylo zničení slovníku *Poklad českého jazyka* a také spisů, ve kterých Komenský spojoval všechny vědní obory.

V roce 1656 Komenský z Lešna odešel a usadil se u přátel v Amsterdamu. Byl slavný a uznávaný. Ve Švédsku v Holandsku i v Uhrách, procházely školy reformou podle jeho zásad. Byl pozván také do Ameriky, od představitelů Harvardské univerzity.

Pokoušel se o smíření – mezi rozděleným křesťanstvem (v rámci protestantů), ale nejen jich. Do náboženských i filozofických spisů Komenského jsou vepsány jeho osobní i společenské rozpory a boj víry s

rozumem. Jan Amos Komenský zemřel 15. listopadu 1670. I přesto, že zažil odloučení od vlasti, ztrátu svých žen a utrpení třicetileté války, nepřestal ani ve stáří věřit v lepší budoucnost. Je pohřben v Naardenu - jeho památník je pod ochranou České republiky.

### **Citáty z jeho díla:**

*Pec zkušuje zlato a trápení člověka.*

*V mladosti má člověk pamatovati, kterak by dobře živ byl, a v starosti, kterak by dobře umřel.*

*Ne ze souhlasu, ale z pochybnosti se rodí pokrok.*

*Že dítky nejdražší boží dar a klenot nejpilnějšího opatrování hodny jsou.*

*„Všeliké kvaltování toliko pro hovada dobré jest.“  
„Tělo nechť každodenní své hýbání má.“*

**P**roblémem člověka je, že nechce jít zpět proti proudu, aby našel pramen, anebo sledovat koryta řek, aby došel k moři. Boží dobrotě děkujeme, když nás přes všechny okliky labyrintů skrytou moudrostí svých nití dovede až k sobě, prameni a oceánu všeho dobrého.



15. listopadu uplynulo 350 let od smrti Jana Amose Komenského.

Ilustrace je z vydání jeho knihy

*Unum Necessarium*

*Co má člověk skutečně vědět, aby dobře žil i umřel.*

Vybrali a upravili Ondřej Macek a Iva Kvētonová

Ilustrovala Marika Toman Bumbálková

Možno zakoupit na <http://eman.evangnet.cz/>

# Pomněnka – domov, kde na vás nezapomene

Domov Pomněnka je sice stále jenom na papíře, a události kolem něj probíhají prozatím na pozadí, přesto se věci posouvají kupředu. Rádi bychom vás tedy informovali o současném stavu.

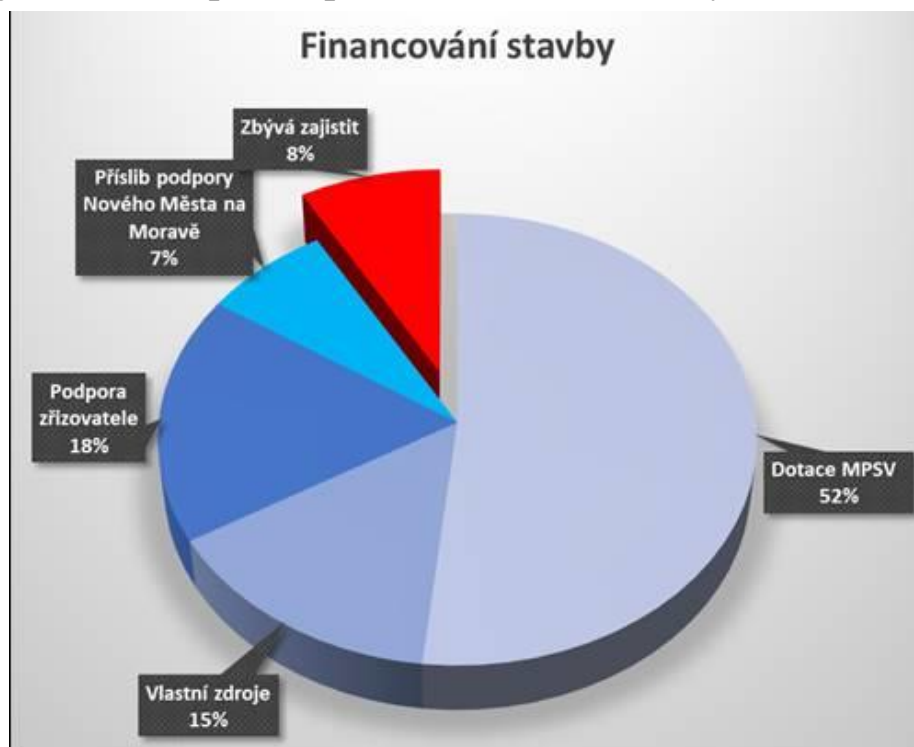
Projekční kancelář „O dům dál – architekti“ od června usilovně pracovala na dotažení veškeré dokumentace k provedení stavby. Kromě jiného projektanti připravovali podklady pro povolení vrtů tepelných čerpadel. Domov Pomněnka by měl využívat tento zdroj energie jak pro topení, tak i klimatizaci, čímž chce šetřit budoucí provozní náklady. V polovině listopadu jsme podali na stavební úřad v Nové Měště na Moravě žádost o vydání stavebního povolení a nyní čekáme na vyjádření. Připravujeme také výběrové řízení na dodavatele stavby.

Na pozadí prací, které souvisí přímo s tím, aby se mohla Pomněnka začít stavět, připravujeme také aktivity, které mají zajistit potřebné peníze. Už v červnu se rozběhla podpora ze strany ústředí Diakonie ČCE, která telefonicky oslovuje své dárce s prosbou o trvalou či mimořádnou podporu Domova Pomněnka. Diakonie také zařadila Pomněnku mezi své tři hlavní priority pro následující dva roky. Na podporu stavby chce využít například výtěžek z celocírkevní Svatodušní sbírky v roce 2021.

Náš sbor pak podal žádost na ústřední ČCE o grant na Festival pěti smyslů, který by měl proběhnout v září 2021. Cílem festivalu má být zvýšení povědomí o činnosti sboru i Diakonie – střediska Myslibořice v Novém Měště na Moravě. Připravujeme také strategii pro získání dárců na dofinancování stavby. V současné době je to částka 5,6 milionů korun -viz. graf.

Někteří z vás jste se také aktivně zapojili do ankety, ve které jsme vybírali vhodný slogan pro nový domov pro seniory s Alzheimerovou nemocí a jinými druhy demence. Ankety se ve dvou vlnách zúčastnilo celkem dvě stě lidí a nejvíce hlasů získal slogan: **Pomněnka – domov, kde na vás nezapomeneme.**

Je před námi ještě hodně práce, proto budeme rádi, když se ozvete a nabídnete pomocnou ruku. Vaše pomoc může spočívat v dobrovolnické práci například při přípravách Festivalu pěti smyslů. Nebo můžete stavbu Pomněnky podpořit finančně. Darem, půjčkou nebo třeba nějakou vlastní dárcovskou aktivitou.



Již nyní můžete stavbu podpořit jednorázovým či pravidelným příspěvkem na číslo účtu: **8500008080/7940 - WSPK AG, VS: 2210**. Do zprávy pro příjemce napište: **"Peníze na stavbu."** Nezapomeňte uvést své jméno a adresu pro vydání potvrzení o daru.

Pro více informací o tom, jak pomoci Pomněnce kontaktujte kurátora sboru Petra Hladíka nebo ředitelku Domova Myslibořice Michaelu Grmelovou.

Petr Hladík tel.: 602 730 793, e-mail

[petr.hladik@domovmysliborice.cz](mailto:petr.hladik@domovmysliborice.cz)

Michaela Grmelova: tel.: 734 698 645, e-mail:

[reditel@domovmysliborice.cz](mailto:reditel@domovmysliborice.cz)

---

**©Zprávy a ohlasy**

Měsíčník novoměstského sboru ČCE

Pro vnitřní potřebu vydává:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické

Křenkova 151

592 31 Nové Město na Moravě

tel. 566 616 244, IČ 43378854

e-mail: [nove-mesto-na-morave@evangnet.cz](mailto:nove-mesto-na-morave@evangnet.cz)

Číslo sborového účtu: 5500213339/0800

K tisku připravil Slávek Žilka – e-mail: [slavek.zilka@atlas.cz](mailto:slavek.zilka@atlas.cz)